

Seldu fyri 22,7 miljónir kr. í fjør

**Roknskapurin hjá Havsbrún fyri 1972 kunn-
gjørdur. Fyrirtekurnar aftanfyrir Havsbrún byggja
nýtt virki í Fuglafirði**

Roknskapurin hjá f/f. Havsbrún fyri 1972 er kunngjørdur, og sýnir hann, at Havsbrún seldi fyri 22.773,27 kr. hetta ár-
ið.

Av samlaða söluvirðinum

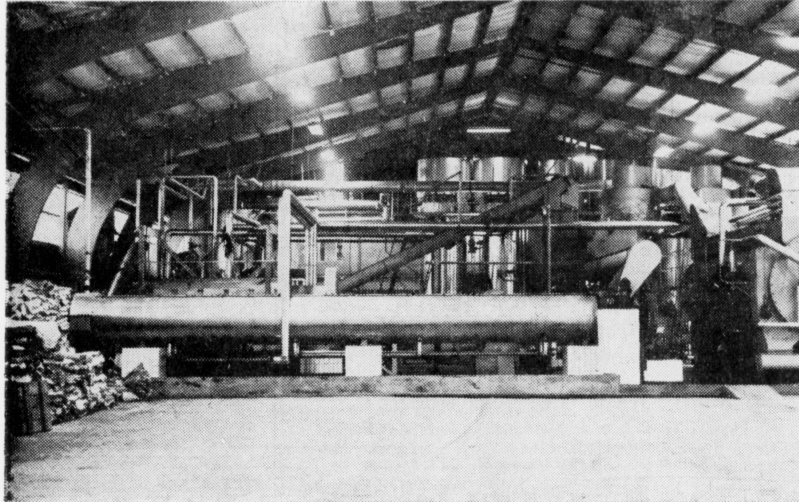
sæst, at umleið 20 milj. kr. eru fingnar fyri sildamjøl, meðan 2,7 milj. kr. eru fingnar fyri sildalýsi.

Í 1972 hevði virkið eitt yvirskot uppá umleið 110.000 kr., tá avskrivningarnar, 1,5 milj. kr., eru drignar frá. Yvirskotið er bytt millum Pf. Dagsbrún og Pf. Havsild við ávikavist 74.000 og 37.000 kr. til hvørt partafelagið.

Javnvágin í statusroknskapinum hjá Havsbrún er 16,5 milj. kr. Goymsluvirðið er sett til 2,6 milj. kr. og verksmiðjuvirðið til 12,3 milj. kr. Virkið hevur eitt lán upp á 5,3 milj. kr. og eina skuld uppá 4,7 milj. kr.

Framleiðslu- og fyrisitingarútreiðslur

Framleiðslukostnaðurin hjá sildaverksmiðjunum var í fjør stífliga 16 milj. kr., harumframt vórðu aðrar útreiðslur uppá til samans 1,4 milj. kr. Söluútreiðslurnar vóru 1,8 milj. kr., fyrisitingarútreiðslur 549.000 kr., rentuútreiðslur 1,2 milj. kr. og avskrivningarútreiðslurnar sum nevndar eru frammanfyrir, 1,5 milj. kr.

Sildaverksmiðjan í Fuglafirði - framleiðslukostnaðurin var 16 milj. kr. í fjør.

FØROYA

BANKI

bauki FØROYA

Stjórnin

Stjórnin í Havsbrún er henda: Ditleif Eldevig og Andrias Lava Olsen, og nevndin er Birgir Danielsen, J. Fr. Øregaard, Jørgen Hansen, Hanus við Høgadalssá, N. J. Mortensen og Óli Jacobsen.

ICE

Eins og vit skrivaðu um herfyri, verður bygt nútímans virki í Fuglafirði, og eru tað fyrirtøkurnar aftanfyrir Havsbrún, sum standa fyri byggingini. Virkið, ið verður kallað ICE, skal kunna framleiða 90 tons av isi um samdøgríð, og hava goymslupláss til 400 tons av isi.

FÍGGINDI Í EGNUM LANDI

JOHNSIGURD JOHANNESSEN týddi

2. PARTUR

Tann 26. september 1933 arbeiddu Pierpont og Clark á skjurtverksmiðjunum í fongslinum. Clark fór yvir til leiðar-
an á verksmiðjunum. Stevens at
navni, og segði honum frá, at
ein fangavörður, Bremer, kall-
aðist hann, skuldi tala við
hann, og at hesin var staddur
í kjallaranum.

Stevens fór oman í kjallaran, men á vegnum oman hagar, varð hann álopin av átta fang-
um, teirra millum Hamilton og
Makley. Pierpont og Clark komu til sjónar beinan vegin og
tók yvir leiðsluna. Stevens og
Bremer vórðu hildnir gjöslar.

Alt tóktist ganga væl og ná-
turliga fyri seg. Bert Stevens
og Bremer vóru vitandi um, at
fangarnir høvdu skoivápn uppá
á sær, tá teir høvdu lutikið í
tilburðinum. Leiðin gekk upp
til vápnagoymsluna í fongsl-
inum. Fangavörðarnir við
goymsluna sýttu fyri at lata
fangarnar sleppa inn hagar,
men fangarnir gövu teimum
bert ringa viðferð eina lotu, og
vörðarnir vórðu uttan vit.

Fangarnir gjørdur seg væl út
við vápnum og øðrum, sum var

í goymsluni. Síðan hildu teir
leiðina til fongslsgrindina.
Vaktarliðið við grindina gav
seg yvir, tá stjórnin, Carson, varð
skoivn niður. Nú var laga man-
ni. Fangavörðarnir, sum vóru
slopnir við livinum, greiddu frá
afaná, at tiltak fanganna fór
fram á slíkan hátt, sum høvdu
teir roynt slíkt fleiri ferðir áður.

Fangarnir, sum vórðu rým-
dir, byttu seg í tveir bólkur.
Annar bólkurin fór til býin, ið
var næstur har fongslsbyg-
ningurin var, og hótti lög-
reglustjórnin, Charles Nedd. Hann
skuldi koyra bólkinn út úr bý-
um í egna bili sínum, hóttu
fangarnar. Lögreglustjórnin ját-
aði, og tá hann hevði koyrt
eina lotu, og teir vóru komnir
nakað burtur frá býnum, slerdu
fangarnir Nedd í høvðið við ei-
ni skammbyrsu og tveittu hann
út úr bilinum.

Síðan hildu teir sjálvir leið-
ina fram.

Hin fangabólkurin stæðaði
einum bili á landavegnum,
hótti bilstjórnin, og tá ið hann
hevði koyrt eina lotu, fekk
hann somu lagnu sum lög-
reglustjórnin, Charles Nedd.

Fáar dagar aftaná, at fang-
arnir vórðu rýmdir úr fongsl-

inum og teir høvdu bytt seg í
bólkur, hittust teir aftur á ein-
um ávisum stað. John Dillinger
sum eisini skuldi vera á hesum
staði, var tann einasti, ið ikki
gjørdi eftir avtaluni, sum gjørd
varð frammanundan. Men hetta
hevði kanska sínar orsøkir.

Dillinger vildi liva væl.
Meðan fangarnir framdu til-
takið, sum áður avrátt, hevði
hann framt nokur bankarín í
Ohio og Dayton.

Ein maður, sum óvæntaður
var komin upp í leikin, var
ikki deyður, so sum Dillinger
hevði hildið. Hetta hevði borið
trupulleikar við sær, og Dill-
inger hevði vitjað fongslid í
Dayton.

Tá fangarnir hittu út av hes-
um, litu teir hvørt at øðrum, og
hugsadu í sama viðfangi, at nú
vórðu tað teir, ið skuldu veita
eina hjálpanði hond.

Tann 12. oktober fóru Mak-
ley, Clark og Pierpont inn á
skrivstovuna hjá lögreglustjórn-
in í Dayton, Fess Sarber, og
søgdu, at teir vóru lög-
reglumen frá statsfongslinum í Mi-
chigan. Teir skuldu koma eftir
einum fanga, Dillinger at navni,
søgdu teir, og hildu, at hetta

tiltak teirra eisini mundi fara
at eydnast. Men nei.

Sarber leit at teimum eina
lotu og kravdi, at teir skuldu
prógva, at teir vóru lög-
reglumen. Allir triggir høvdu
skammbyrsur á lofti og spurdu,
um byrsurnar ikki vóru nóg
góð prógv. Sarber skuldi júst
í somu lotu taka eina skamm-
byrsu fram, men fangarnir
vóru skjótari og lóu skot av.
Kona Sarbers og varalög-
reglustjórnin hoyrdu skotini, og
høvdu hurðina til skrivstovuna
harðliga upp. Men fangarnir
lótu sær ikki siga tær reisir
og hildu tey bæði í eitt fanga-
típpi.

Síðan fóru teir eftir Dillinger,
sum frá hesum degi gjørdist
leiðari fyri fangarnar, ið brotið
høvdu út.

Í mánaðinum sum komu,
gjørdi Dillinger saman við hin-
um fangunum fleiri bankarín,
sum gövu góða úrtøku. Heilar
500.000 dollarar.

Tann 15. januar 1934 royndu
Dillinger og menn hansara at
ræna First National Bank í
Chicago. Dillinger og Hamil-
ton vóru á odda, men báðir
vórðu teir kendir aftur. Ein
lögreglumaður hevði lagt merki

til teir báðar brotsmenninar, og
hevði fylgt við, hvat teir høvdu
fyri. Eisini varnaðist hann
skammbyrsurnar, ið brotsmenn-
inir høvdu uppi á sær.

Lögreglumaðurin skjeyt fleiri
skot eftir Dillinger, sum bert
feleni at atburði lögreglumans-
ins. Lögreglumaðurin var jú
ikki vitandi um, at Dillinger
var í skottryggum búna. Men
síðan helt Dillinger tað vera
nóg miklið.

— Er tað soleiðis, tygum
ynska tað, segði hann, og lat
nokur skot av eftir lög-
reglumanninum, sum fell deyður til
jardar.

Amerikanska fólkinum varð
nú vorðð greitt, at navnið
John Dillinger mátti verða
skýggað, tí har sum hann var,
tókst alt at vera ov hendinga-
rikt.

Hvønn dag stóð okkurt skriv
að um hann í bløðunum, at
hann hevði framt morð, inn-
brot, bankarín o. s. fr.

Í túsundtali av lögreglumonn-
um vóru eftir honum, og ein
stór lön varð latin fyri upplýs-
ingar av einum og hvørjum
slag, sum kundu beina lög-
regluna og hjálparmenn henn-
ara á rætta leið.

(Framhald)